

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

September.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

Guterri Comitis.] Notatur huius Natalis hac die ab Ambrosio de Moralibus in hist. Hispan. lib. 6. cap. 34. Comitatu relicto fit monachus Laurenzane, in quo cœnobio moriens sepultus est in capella quati claustrum Monasterij, & liber miraculorum eius ibidem cum magna reuerentia asseruatur. Floruit anno Domini 970.

Brunonis Ep̃i) Notatur huius natalicius dies, hac die à Petro Diacono, lib. 4. Chron. Casinensis cap. 44. à capite 33. eiusdem, usque ad 45. conclusiue res eius gestas comprehendens. Eius & meminit idem Petrus lib. de vir. illust. Mont. Casin. cap. 34. In numerum Sanctarum relatus est à Lucio Papa 111. ut prodit F. Iosephus Panphilus ordinis Eremitarum Sancti Augustini, & Episcopus Signie, in chronico ordinis sui ad annum 1568. Fuit Bruno, siue Brunus natione Ligur, ex Nobili Astensium Stemmata, & Episcopus primum Signiensis, deinde Episcopatu abdicato monachus Casinensis, & Abbas postmodum 40. annis anno 1107. cui Monasterio cum annis 3. & mensibus 10. prefuit, à Paschali Papa 11. coactus est redire ad suum Episcopatum anno Domini 1111. ubi sanctitate, & doctrina clarus, ut eius opera manifestant, migravit ad Dominum. Agit de eo Baronius 18. Iulij.

SEPTEMBER.

CALENDIS SEPTEMBRIS.

IN Prouincia Narbonensi, Sancti Aegidij Abbatis & confessoris. Hic è regia stirpe natus, ab ineunte ætate, sacris litteris, & charitatis officijs deditus, parentibus mortuis, omne patrimonium pauperibus erogauit: deinde in solitudinem secedens, herbarum radicibus, & ceruæ lacte, quæ statim ad eum horis ueniebat, duriter uictitans, miraculorum gloria clarus, migravit ad Dominum. In Alto Villari, depositio Sancti Ninardi episcopi Remensis, & confessoris. Venetijs in Monasterio sanctimonialium Sancti Blasij de Catoldo nuncupati in Iudicia depositio Sanctæ Iulianæ primæ eius loci Abbatis, quem congregato ibidem uirginum collegio mirabiliter instaurauit, auxit, & ornauit: huius sanctissimum corpus adhuc ibidem uisitur ita integrum, ut nihil desit, non secus quam si his proximis diebus è uita migrasset, dictu certè mirabile, visu tamen mirabilius. Eodem die, translatio Sanctæ Heduuigis Ducissæ, & sanctimonialis ordinis Cisterciensis.

SEPTEMBER

A Egidii Abbatis) De quo Mart. Rom. cum Baronio: Beda, Ado, Molanus in addit. ad Vsuardum, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Petrus item in catalogo lib. 8. cap. 18. Eius vita extat MS. quæ adscribitur a quibusdam Fulberto Carnotensi Episcopo. Agit de eodem Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 2. cap. 22. & lib. 3. cap. 162. De tempore quo claruerit inter Scriptores controuertitur, nonnulli enim inter quos sunt Sigebertus Glembacensis, Tritemius, Petrus, Vincentius, & alij, anno 700. & amplius uixisse ferunt; Baronius uero ex eius vita colligit floruisse temporibus Clodouei Magni Regis Franciæ, vel paulo post anno circiter Domini 520. Res difficultate non caret, unicuique tamen liberum relinquimus iudicium.

Niuardi episcopi.) Siue ut alij legunt, Vinardi; de quo Molanus in addit. ad Vsuardum, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Petrus quoque in catalogo lib. 8. cap. 21. qui dicit floruisse temporibus Clodouei Regis, secundi scilicet huius nominis anno Domini 660. ut annotant Sigebertus in chronico; Demochares de sacrif. missæ, tomo 2. cap. 14. a quo nomen datur 26. Remensis Episcopus. Vincentius in speculo lib. 23. c. 115. & Tritemius de uir. ill. ordin. S. Ben. lib. 4. cap. 62. qui tamen cuius cœnobij monachus & Abbas fuerit non exprimit: arbitror tamen fuisse monachum Luxouensem, sanctus enim Bercharius eius cœnobij monachus, de quo 17. cal. Nouembris, eius discipulus fuisse perhibetur.

Julianæ Abbatis.) Tabule Monasterij S. Blasij de S. Catoldo; huius Natalem hac die annotant. Res eius gestas partim describunt, Bernardinus Scardeonius in historia Patauina lib. 2. classe 6. & Ioannes Bonifacius in historia Taruina, lib. 6. fol. 293. diuersimode tamen: Ille enim Mantuanam facit, ex nobili Ripæscomitum familia: iste uero in agro Taruino, ex illustri Collatorum stirpe, progenitam affirmat: quæ opinionones, etsi inter se uideantur diuersæ, ambæ tamen ueræ sunt, ut ex tabella MS. quæ ad Altare ipsius Sanctæ uisitur, liquet, ubi sic legitur, Qui si riposa il Venerabile corpo della Sposa di Christo Beata Giuliana, Virgine, de Nobilissimi parenti generata, cioè Padre & Madre Contessa de Collo Alto, de antichi Gentilhuomini, ouero Signori di Mantua: & infra. Fu Monaca de Gemelli di anni dieci, passò di questa uita, & naufragio del misero Mondo, al regno de Beati la Venerabile Sposa di Christo Beata Giuliana nell'anno del Signore 1262. e fu sepolta in questo Cimiterio. Hæc in prædicta Tabula continebantur.

Bernardinus Scardeonius loco citato dicit obiisse anno Domini 1226.

T 1 2 scd

sed id transpositione numerorum potius accidisse puto, quam suo errore, facilis enim est lapsus numerorum arithmeticoꝝ, quando unus alibi præponitur, aut postponitur, ut hic contigit; si enim numerus 6. præponatur numero 2. malè anteposito, numerus 1262. sua integritate restituetur.

Translatio S. Heduuigis.) Notatur hæc translatio, hac die, in cuius vita apud Surium tomo 5. die 15. Octobris. & facta refertur anno Domini millesimo ducentesimo sexagesimo octauo.

QUARTO NONAS SEPTEMBRIS.

Parisij, eleuatio S. Mederici Abbatis, qui tempore Ottonis III. Imperatoris sanctitate claruit. Apud Dononium, eleuatio corporis Sanctæ Ragenfredis uirginis, & Abbatissæ. Soratte, Sancti Nonnosi Abbatis, qui oratione sua ingentis molis saxum transtulit, aliisque miraculis coruscavit.

SEPTEMBRIS 2.

Eleuatio S. Mederici Abbatis) De eodem Maurolycus, & Felicius, hac die. Reponitur ab alijs die 4. cal. Septemb. uti eo die annotamus, sed ille depositioni, iste uero eleuationi, dedicatus, uti ex Tritemio colligimus, etsi dicat eam quarto calendas, pro quarto nonas, Septemb. etiam esse.

Eleuatio S. Ragenfredis) De qua Molanus in Add. ad V. Iudic. & in Indic. Sanctorum Belgii, hac die. Fusius de ea tractabimus die 1. idus Octobris.

Nonnosi Abbatis) De eo Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Miracula eius facta prosequitur S. Greg. Papa, Dial. lib. 1. c. 7. & Petrus in Catalogo, lib. 11. cap. 97.

TERTIO NONAS SEPTEMBRIS.

Romæ, ordinatio incomparabilis uiri Sancti Gregorij Magni Summum Pontificem, qui onus illud subire coactus, & in minori throno clarioribus sanctitatis radijs in orbe refulsit. Eodæ die natalis sanctorum martyrum Aigulphi Abbatis Lerinensis, & sociorum Monachorum, qui præcis linguis, oculisque effossis, gladio truncati sunt. In territorio Leodiensi, in Ardenna, Monasterio subleto, depositio Sancti Remacii, episcopi & confessoris, admodum sancti tatis uiri. In monte Blandinio, Gandau territorij, admodum sanctorum corporum, Vuandregisili Abbatis, Ansberti, & Vulfiani Archipræsulum. Fossis, translatio corporis beati Foillani martyris. Saltzbur.

Sulzburgi, translatio Sanctæ Erentrudis Abbatisse. In agro Bergomensi, Monasterio Sancti Sepulchri de Astino, ordinis Vallis Umbrosæ, Sancti Gualæ, quondam Bergomensis Episcopi, & post eius obitus humilis monachi, & confessoris.

S E P T E M B R I S 3.

Ordinatio incomparabilis viri.] Eandem hac die recitant Mart. Rom. cum Baronio, Molanus in addit. ad Usuardum : Galestinus, Maurolycus, & Felici, quibus consentiunt vetera Mart. MS. Auctores qui de ea tractant videto apud Baronium. In hanc diem olim transferebatur Natalis eius celebritas, cum nullius diei festi officium, iuxta decreta Canonis Laodicensis Concilij, in quadragesima servaretur, ut testatum reliquit Radulphus de canon. obseru. prop. 16. idque quamuis ubique antiquatum sit, retinet tamen Ecclesia Ambrosiana ordinatione præsertim Illustrijs. Card. Caroli Bonromæi tit. S. Prædix, & Archiepiscopi Mediolanensis, qui concilij Laodicensis auctoritate adductus, Ordinationis huius solennitatem restituit.

Aigulphi & Sociorum.] De quo Mart. Rom. cum Baronio, Molanus in addit. ad Usuardum, & Tabula Lerinenses, hac die. Martyrium eorum extat apud Surium tomo 5. ex MS. hac die. Vocatur ab alijs Aigulphus, martyrioque coronatus dicitur anno Domini 660. Ad rationes quas Anastasius bibliothecarius, monachus Casinas, in libro de translatione corporum SS. Benedicti & Scholastica, adfert, Sanctum scilicet Aigulphum, ob latrocinia, & peruersum uitæ genus, occisum asserens, non est quod immoremur : cum, quod eius uerba historiam ex se multum suspecta reddat ; tum etiam, quod, si eiusmodi uerba eius sint (quod credere non possum) illa ex animi passione dicta esse manifestum est.

Remacli episcopi.] De eo Molanus in addit. ad Usuardum, & in indiculo SS. Belgij, & Galestinus, hac die. Vitam eius & miracula descripsit S. Norgerus Abbas S. Galli & Episcopus Leodiensis ad Vuerefridum Abbatem, quam adfert Surius hac die tomo quinto. Thietmarus itæ Abbas Helmardicensis, Herigerus Abbas Lobensis ; & monachi Sta bulenses : has dicit Molanus extare in lib. de gestis Pontif. Leodiensium à cap. 40. vsque ad 55. Agunt de eodem Petrus in catalogo lib. 11. ca. 62. Tritemius de iur. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 99. & lib. 4. cap. 149. Petrus Crætopolius de episcopis Germaniæ. Demochares de sacrif. missæ, tom. 2. cap. 37. à quo numeratur 27. Tungrensis, & 18. Leodiensis Episcopus ; quem sequitur Catalogus Episcoporum Leodiensium Germanicus qui apud me est. Patrem habuit Albutum, monachumque egit primum in Monasterio Solemniaco sub cura Diui Eligij Abbatis, & post Nouiomensis

Episcopi, cui in regimine Abbatiæ successit, deinde factus est Episcopus Leodiensis, anno 645. secundum Placentiam apud Democharem; ad 650. secundum catalogum meum Germanicum: quinto autem gubernationis suæ anno secularium tumultuum pertusus, Episcopatu cadens, prioris vite statum reassumpsit in canobio Stabulero, in quo postmodum abbas effectus obiit resignationis suæ anno 63. ut uult catalogus meus, qui erat à Christo nato 718. uel 713. secundum Placentij computum. Molanus tamen in indiculo SS. Belgij, auctor est ipsum in Episcopatu septem annos egisse. Dissentit etiam catalogus meus de mortis die, quem ultimo Septembris reponit, singularis tamen est hæc eius opinio. Sepultus est Stabuli, succedente sibi S. Papoleno Abbate.

Aduentus SS. Corporum.] Horum Sanctorum translationem, sine aduentum reponit Molanus in addit. ad Vsuardum, hac die. De eodem egimus in eorum natalitiis.

Translatio S. Foillani.] De eadem Molanus ibidem, & in indiculo SS. Belgij, hac die. Passus est pridie cal. Nouembris.

Translatio S. Erentudis.] Ex quodam indice Ecclesiæ Salisburgensis, pro horis canonicis ritè persoluendis excuso anno 1585. huius translationem accepi; quæ celebratur in eadem ecclesia cum nouem Lectionibus. De eadem egimus pridie calendas Iulij.

Gualæ quondam Episcopi.] Tabulæ Vallis Vmbrosæ de eodem egimus hac die. Binæ autem ad me transmissæ sunt; primæ anno 1591. secundæ anno 1593. in his dicitur fuisse natione Bergomensis ex familia Rami, discipulus S. Dominici Episcopi Brixienfis: & post Episcopus Bergomensis, quo resignato monasterium petiit: in illis uero notatur fuisse discipulum S. Dominici Brixienfis Episcopi, & post eum ob insignem sanctitatem Brixensem ascendisse cathedram, quam cum annis 14. tenuisset, resignauit, & monasterium S. Saluatoris ingressus, sanctitate plenus obiit 1244. ibidem iuxta Altare S. Martini sepultus.

PRIDIE NONAS SEPTEMBRIS.

Florentiæ, Sancti Thesauri Abbatis, & S. R. E. Cardinalis, qui summo loco è gente Beccaria Papiæ orrus, monachus primus, deinde Abbas, & Generalis totius ordinis Vallis Vmbrosæ effectus, postremo ob insignes animi dotes, ab Alexandro Papa III. Cardinalis pronunciat, & Florétinis Legatus datus, ut Gibellinorum & Guelforum inter se concertantium, partes componeret, ab ipsorum dolo, & suspitione, capite truncatus, martyrij coronam accepit. Eodem die, Canonizatio Sancti Suuiberti Episcopi Vuerdensis, facta à Leone tertio Pontifice, Carolo Magno Imperatore præfente, & no oclia

no octingentesimo tertio. Casini, passio infinitorum monachorum pro fide Christi à Saracenis gladio occisorum, anno Domini octingentesimo octogesimo secundo. Colonia in maiori ecclesia, beatæ Itegardis uirginis, in cuius præfesto ibidem campanæ pulsantur, sicut in præfests Sanctorum, licet nondum sit canonizata. In territorio Monasteriensi, supra Lippiam fluvium, depositio Sanctæ Idæ, uiduæ sanctimonialis magnæ sanctitatis.

SEPTEMBRIS 4.

Thesauri Abbatis. De eodem Tabulæ Vallis Umbrosæ, ultimæ, ad metransmissæ, hac die. Habui & easdem à Reuerendis Patribus Florentinis ordinis Vallis Umbrosæ, in quibus reponitur huius martyrium die 12. huius mensis. In aliis autem, quæ primum mihi datæ fuerunt anno 1591. notatur die 21. eiusdem; arbitror tamen in illis errorem esse, factus enim est error numerorū, 12. præcipue & 21. quibus si numerus unus alteri preponatur, uel postponatur, de 12. faciet 21. & de 21. 12. Passus est secundum tabulas ultimas anno Domini 1260. secundum alias autem anno 1258. quibus consentiunt Ioannes Villanus lib. 6. hist. cap. 66. & Franciscus Sansouinus lib. 1. illustrium familiarum Italia, folio 157. qui eius martyrium recitant; his adiungitur & Volaterranus, lib. 20. Antropologia. Sepultus est in cænobio suo Vallis Umbrosæ, die, ut arbitror, octauo a passione, qui erat duodecimus huius mensis, annotatus à RR. PP. Florentinis.

Canonizatio S. Suuiberti. Eandem hac die celebratam refert Martellinus apud Surium tomo 2. die primo Martii.

Passio infinitorum monachorum. Horum martyrium, hac die annotatum reperies in passione Sancti Bertharii Abbatis, & martyris, his verbis.

Tempore quo sacrum Imperium: & infra. A Saracenis inuasum & incensum est cænobium, omnibus qui ibi inuenti sunt pro fide Christi gladio interfectis paucis uix euadētibus, Pridie Nonas Septembris anno Domini 882. Ioanne octauo Papa. & paulo post. Numerum uero eorum qui in dicto cænobio Casinensi, & in Monasterio Domini Saluatoris occisi sunt, solus ille nouit qui condidit & orauit eos. Omnes enim ferè Monachi de possessionibus Monasterij Casinensis, per totam Italiam timore Saracenorum ad Casinum uenerant, fama uirtutum Beati uiri Bertharii ducti, quibus omnibus larga stipendia uitæ tribuens, eorū inopiam sustentabat, qui omnes pro fide Christi interfecti sunt, paucis uix euadētibus. Hæc ibi. Leo Ostiensis tamen in hist. Cas. lib. 1. c. 46. hæc accidisse refert an. 884.

Tr 4 Irmgre-

Irmgardis uirginis.] De qua Molanus in additi. ad *Vsuardum*, hac die. Agit & de ea Petrus Cratepolius de Episcopis Germaniæ. Etia[m] Comitis Zutphanie, & soror Abbatis S. Pantaleonis pro tempore, itaq[ue] religiose acta, migravit, et in tēplo maioris ecclesiæ Colonie sepulta est. Idæ uiduæ.) De eadem Molanus, & Cratepolius, locis citatis. Fluit temporibus Caroli magni Imp. eius Pater fuit. Vneftphalia Cener, à quo tradita fuit in matrimonium, sic iubente ac procurante Carolo Imp. ciuicam Egberto Principi, quo mortuo, in religiosis operibus se exercens, miraculis clara spiritum suo reddidit Creatori. Vitam eius libris 2. ab *W. fingo* monacho S. Ludgeri Uuerdæ compositam adfert *Surius* hac die. mo 5. & *Mosander* tomo 7.

NONIS SEPTEMBRIS.

IN pago Ternanensi, Monasterio dicto Sithiu, depositio Sacti Bertini Abbatis, & confessoris, qui uita, & miraculis insignis, anno ab incarnatione Domini, sexcentesimo nonagesimo octauo, migravit ad Dominum. Ipso die, Dedicatio, & consecratio Ecclesiæ, Sacti Cauensis Cœnobij, ab Urbano Papa Secundo. In cœnobio Sancti Iacobi de Pontida iuxta Bergomum, Sancti Alberti, primi eiusdem cœnobij Abbatis, miraculis, & sanctitate clari.

SEPTEMBERIS 5.

Bertini.] De quo *Mart. Rom. cum Baronio*; *Vsuardus*, *Molanus* de eundem, *Galesinius*, *Maurolycus*, & *Felici*, hac die: Vitam eius *Folchardus* eius loci Abbatē conscriptam, refert *Surius* tomo 5. De eodem plura reperies in uitis Sanctorum Audomari episcopi, quinto idus Sept. & *Vuinoci* Abbatis octauo idus Nouemb. apud *Surium* tomo 5. & 6. Res eius gestas prosequuntur item, *Petrus* in catalogo lib. 8. cap. 38. *Mauryus* lib. 1. *Annal. Flandriæ*; *Tritemius* de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 105. *Molanus* in indic. SS. Belgii; *Petrus Cratepolius* de episcopis Germaniæ, & alij. Cœnobium autem Sithiuense, ab eius nomine, nunc Sithinus, vocatur, & est in ciuitate S. Audomari, totius fere Artesiæ magnificentissimum, de cuius exacta obseruatione disciplina Monastica, scribit *S. Bernardus Abbas*, epist. 141. 142. 143. & 144.

Dedicatio & Consecratio.) *Tabulæ Cauenses* de iisdem agunt, hac die. Confirmatur & privilegio Beati Urbani Papæ Secundi, qui eandem dedicauit & consecrauit, cuius tenor talis est: Urbanus Episcopus, Seruus Seruorum Dei, Carissimo ac Reuerendissimo Fratri Petro cœnobij Cauensis Abbati, eiusdemque successoribus canonice promouendis, Salutem & Apostolicam Benedictionem. Cum uniuersis S. ecclesiæ filiis pro sedis Apostolicæ authoritate, ac benivolentia debi-

debitores existamus. Illis tamen locis atque personis, quæ specialius ac familiarius Romanæ adhærent ecclesiæ quæque amplioris religionis gratia eminere noscuntur, propensiori nos conuenit charitatis studio imminere. Apostolicæ ergo memoriæ prædecessoris nostri Gregorij VII. institutis tenacius adhærentes Cauense cœnobium, cui summa religio uiget, quod ipse singulariter dilexit & suæ institutionis priuilegio communiuit, Nos quoque huius nostri priuilegij pagina communimus, & ab omni, tam sæcularis, quam ecclesiasticæ personæ iugo liberum esse, omnino decernimus. Idem namque Apostolicus Pontifex dum in Romana Sancta ecclesia Archidiaconatus adhuc officio fungeretur, prædictum locum à Gisulpho, Sarlatano tunc Principe, in cuius manu fuerat, postulauit: Cellas quoque plurimas, quas usque ad id temporis spatium, idem Princeps in manu propria detinuerat, ab ipso acquirens, eidem Sancto loco contulit absolute, cum omnibus habitantibus, & habitaturis; tam in Clenti monte eiusque pertinentijs, quam in locis Pasciano, Mitiliano, Castro Sancti Adiutoris, & pertinentijs eorundem locorum, cum omnibus angarijs & perangarijs pensionibus solutis, tam ratione terrarum, quam pro quolibet foculari ipsorum locorum, sicut nos ipsi in registro ipsius Principis enucleatius uidimus contineri. Quam donationem, Nos auctoritate Apostolica ex certa scientia confirmamus. Præterea Cluniacum locum illum famosum dirigens, inde te ut Abbatem præfato Monasterio præponeret asciiuit, quæ deinceps cum uniuersis subiectis, siue locis, seu personis singulariter dilexit, fouit, atque tuitus est. Mox Põtifex factus eorum libertatem decreti sui pagina confirmauit, sic præstante Deo ab omnium uiuentium iugo liberum usque ad tempora nostra permanfit, &c. *Et infra:* Nobis itaque disponentibus Basilicam ipsius loci dedicare; &c. *Et paulo post:* Astante etiam dilectissimo filio nostro Duce Rogerio, cum innumera Clericorum, & Laicorum turba præstante Domino nostro Iesu Christo, cuius uicem licet immeriti gerimus in terris. ad honorem summæ & indiuiduæ Trinitatis, manibus nostris proprijs in eodem loco qui Metiliani Caua vulgariter nuncupatur, Basilicam dedicauimus die Nonarum Septembrium. Indulgentes eidem Monasterio, contemplatione cuiusdam prærogatiuæ specialis charitatis, quam experti fuimus in eodem cœnobio: immo potius perfectam religionis obseruantiam, dum adhuc essemus in minoribus ordinibus constituti, ut quicumque in statu pœnitentiæ Domino opitulante fuerit positus, & ad dictum locum accedens fuerit ibi uno die

die ante ipsius Basilicæ consecrationem, & per totum diem sequentem, necnon in die Iouis Sancti, atque per totum diem Veneris Sancti sequentem, de omnibus peccatis, de quibus uerè contritus fuerit, & confessus, illam indulgentiam & ueniam à Domino consequatur, quam mereretur in eūdo & redeūdo ad S. Iacobū Compostellanum. Reliquis uero temporibus & diebus singulis, causa deuotionis illuc accedentes, quatuor annorum & totidem quadragenarum indulgentiarum suorum peccatorum obtineant, de sedis Apostolicę gratia speciali. Qui uero ad Capellam tuam sitam in eodem Monasterio, ac eodem die consecratam, per uenerabilem fratrem nostrum prædictum Brunonem Episcopum Segninum, in diebus & festiuitatibus supradictis, septem annos, & totidem quarantenas de indulgentia pro peccatis suis confessis à Domino consequatur. Accedentes similiter ad Ecclesiam constructam in Cafali eidem Monasterio adiacenti & eminenti, dedicatam ipso die, per iam dictum Venerabilem fratrem nostrum Rangerium Episcopum Regiranum, in diebus, & festis prædictis; necnon & in omnibus festiuitatibus Virgini gloriose, ad cuius uocabulum constructa est Ecclesia memorata, septem annos & quarantenas totidem, de indulgentia à Domino promerentur. Concedentes & edicto perpetuo confirmantes, ut tam tu, quam successores tui per terras tui monasterii habitas, & habendas, liberè possis Ecclesias construere, cum Cruce signare, aliāq; Pædificalia, & Spiritualia exercere; Sacrorum Ordinum collatione, Pædificatione, & Altarium consecratione, ac Crismatis consecratione, tibi, tuisq; successoribus duntaxat abdicata penitus potestate, &c. Datum Salerni, per manus Ioannis, S. R. E. Diaconi Card. 18. kal. Octobris, Indictione xv. Anno Dominicę Incarnationis M. X. C. II. Pontificatus Domini Urbani Papæ II. anno quinto.

Privilegio altero eiusdem ferè tenoris, sub data Salerni, per manus eiusdem Ioannis, die 19. calend. Februarii, Indict. 15. anni Dom. Incarnationis M. X. C. II. Pontificatus eiusdem anno quinto, eandem Consecrationem ratificare & roborare uoluit. Immunitates præterea & privilegia eiusdem cœnobij, huiusmodi diplomate confirmauit.

Urbanus Episcopus Seruus Seruorum Dei, Carissimo ac Reuerendissimo Patri Petro, cœnobij Cauensis Abbati, eiusque successoribus canonicè promouendis, Salutem & Apostolicam benedictionem in perpetuum. Cum uniuersis Sanctę Ecclesię filiis, &c. & paulo post. Quapropter ad honorem summę, & indiuiduę Trinitatis cuius honori ac nomini Cauense constat Monasterium esse fundatum,

tam, iustis tuis petitionibus annuentes, carissimè in Christo, atque Reuerentissimè Confrater, & Commonache Petre, idem cœnobii cui disponente Domino præsidere cognosceris, in specialem Apostolicæ sedis tutelam, protectionemque suscepimus, *Et cetera que sequuntur*. Datum Venusij per manus Ioannis S.R.E. Diaconi Cardinalis & subsignatoris Domini Urbani Papæ II. XI. Cal. Octobr. anno Dom. Incarn. M. LXXXIX. Indictione XIII. Anno Pontificatus eiusdè Domini Urbani Papæ Secundo. Extat ibidem & Bullæ duæ Alexandri Papæ III. de immunitate, eiusdem cœnobij & confirmatione bullarum, Gregorij VII. Urbani II. Paschalis II. Calisti II. Innocentii II. & Eugenij III. Pontificum Romanorum. Datæ Beneuenti per manus Gratiani episcopi S.R.E. Subdiaconi, & Notarij. tertio calend. Februarii. Indictione secunda, an. 1168. Scriptæ Marino Abbati, Pontificatus eiusdem Alexandri an. tertio.

Alberti] *Tabula Bergomenses, de eodem agunt, hac die. Eius vitam stylo elegantissimo cõposuit olim M. Antonius Benalius, quam adfert Ioannes Antonius Guarnieri, Canonicus Bergomensis, in libro de vita, & rebus gestis Sanctorum Bergomatum. Fuit Albertus natione Bergomas, & primus fundator, ac Abbas S. Iacobi de Pontida, sub Congregatione Cluniacensi, & cura S. Hugonis Cluniacensis Abbatis, qui illuc B. Viti Monachum Cluniacensem direxerat, ut Sancto Alberto in Monastica disciplina constituenda, cooperaretur. Obijt anno Domini 1099. & Pontidæ primum sepultus, nunc verò in Ecclesia S. Mariæ Maioris ciuitatis Bergomensis dignè reconditur.*

OCTAVO IDVS SEPTEMBRIS.

Roma, Sancti Eleutherij Abbatis, serui Dei, quem Sanctus Gregorius scribit oratione & lachrymis mortuum suscitasse. Eodem die ad fauces, sancti Magni Abbatis, & confessoris, discipuli sancti Galli, sanctitate clari. Item translatio corporis beatissimi confessoris Christi, Humberti episcopi, uirtutibus & miraculis insignis: cuius sacrum corpus ita illæsum & incorruptum inuentum est, ac si eadem die spiritum emisisset: Linteamina quoque, quibus inuolutus fuerat, nihil in se corruptionis habebant: sed & herbæ, quæ sepulturae eius die appositæ fuerant, adeo uirides sunt repertæ, ac si terræ radicibus inhaerentès; irriguis aquis uirescerent. Et translatio, Sancti Petri Tarantasiensis episcopi, ordinis Cisterciensis.

SEPTEMBRIS 6.

Eleutherij Abbatis.) *De eo Mart. Rom. cum Baronio. Ado, Beda, qui Episcopum facit, sed mendosè, Galefinius, Maurotycus, & Felici, hac*

ei, hac die. Res eius gestas recenset S. Gregorius dialog. lib. 3. ca. 33. De eius pictura vide Baronium in annotat. ad hunc diem. De eodem agunt Petrus in catalogo lib. 8. cap. 45. & Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 17. fuit Abbas Monasterij Sancti Marci Evangelistæ, iuxta Spoletum, tempore Sancti Gregorij Papæ, cui precibus suis, virtutem ieiunandi obtinuit.

Magni Abbatis] De quo Molanus in Additio. ad Vsuarium, Galef. nius, & Maurolycus, hac die. Vitam eius descripsit Emericus, Monachus Elefancensis iussu Lanthonis decimisexti Episcopi Augustani, qui consensu summi Pontificis eum in album Sanctorum retulerat, anno Domini 870. Fuit ex Monacho Sangallensi, Abbas primus in faucibus. Agunt de eodem Tritemius de vir. Ill. Ord. S. Ben. libr. 3. cap. 107. & Demochares de sacrific. Missæ, Tom. 2. cap. 35.

Translatio Humberti] De eadem Molanus in Addit. ad Vsuarium, & in Indiculo SS. Belgij, hac die. Eius vitam adfert Sirius, hac die, vti notauimus in eius natalicij die 25. Martij: & Mosander item Tomo 7. facta verò est huiusmodi translatio, anno 153. ab eius morte, tempore Rodolphi Abbatis Maricolenfis.

Translatio Sancti Petri Tarant. Episcopi] Hac die factam referant Monachi Cistercienses in eius actibus, quæ reperiuntur apud Surium. Tomo 3. octauo idus Maij.

SEPTIMO IDVS SEPTEMBRIS.

IN Territorio Parisiensi, Sancti Clodoaldi, presbyteri & confessoris, tam generis, quàm mentis nobilitate conspicui: cuius corpus requiescit in ecclesia sui nominis, prope Parisios. Leodij, Sædæ Maldebertæ virginis, quæ post materterâ Aldegundem, & sororem Aldetrudem, Malbodienfæ cœnobium tertia rexit. In Anglia Sancti Dunstani Cantuariensis Antistitis.

SEPTEMBRIS 7.

Clodoaldi] De eodem Mart. Rom. cum Bayonio, Vsuarius, Bedæ, Ad. Galef. nius, à quo corruptè Rodulchus vocatur, Maurolycus, & Fel. ci, qui Cleobaldum legit, hac die. Res eius gestas comprehendunt Gregor. Turon. de gest. Franc. libr. 3. capit. 6. & 18. vbi Chlodoualdus appellatur, Mombricius, Tom. 2. Vincentius in Speculo, lib. 2. cap. 59. & 60. Petrus in Catalogo, lib. 8. c. 50. correctione tamen indiget, dicit enim floruisse apud Perusium ciuitatem, cum Parisium dicere debuisset. & Franciscus Belfort. sius in Annal. Franc. lib. 1. cap. 13. Fuit filius Clodomiri Regis Burgundæ & Aurelianorum, qui Patruorum tyrannidem fugiens Monachum induit in cœnobio à se fundato Noningenti, anno D. circiter 540. Quiescit in eodem loco miraculis in hodiernum usque diem coruscans; Vocatur locus Gallus, Sancti

Saint Clou, à cede Henrici III. Regis Gallie toti nūc mundo notissimus. Maidebertæ virginis] Sine Maldebertæ, vel Magdelbertæ, de qua Molanus in Additio. ad Vsuardum, & in Indiculo Sanctorum Belgij, hac die. Eius meminit, & Franciscus de Rosieres, Tomo 4. Stemmatis. Lotharingie, folio 255. Fuit filia Sanctorum Vincentij, & Valdegradis, Comitum Hannonie, & Monachorū; Claruit an. 612. eius corpus iacet Leodij.

Dunstani] De eo Maurolycus, & Felici, hac die. Egimus nos cum alijs die 14. cal. Iunij, eius natali sacro; Fortassis præsens festiuitas translationi eius dedicata est.

SEXTO IDVS SEPTEMBRIS.

Frisinge, Sancti Corbiniani, primi eiusdem ciuitatis Episcopi qui à Gregorio II. Pontifice ordinatus, & ad prædicandum Euangelium missus, uberes fructus in Gallia, & Germania retulit, ac deum uirtutibus, & miraculis clarus, in pace quieuit.

SEPTEMBRIS 8.

Corbiniani] Sine, ut alii legunt, Gorbini, de quo Mart. Rom. cum Baronio, Molanus in Addit. ad Vsuardum, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Vitam eius hac item die ab Aribone, quarto Frisingensi Episcopo descriptam, adfert Surius, Tomo 5. De eodem agunt Franciscus Irenicus Germania exegeseos, lib. 3. cap. 45. & lib. 11. in littera F. Petrus Cratopolus de Episcopis Germanie. Petrus in Catal. lib. 8. c. 54. & Orho Frisingensis Episcopus, Chronic. lib. 5. capit. 23. & 24. Obiit ut vult Cratopolus, anno Christi 751. regiminis sui 20. succedente sibi in Episcopatu Fratres suo Eimberto. Episcopatum 28. annis tenuit, & monasteriū Degernsee consecrauit. Fuisse Monachum ante Episcopatum aperte demōstrant verba Orthonis Episcopi, cap. 24. lib. 5. ubi sic ait, Etenim mundi non detentus, illecebris de cuncta parentum substantia solo victu, & uestitu contentus, in cellula, quam sibi construxerat habitauit. Vindemiarum autem tempore, dum quidam uini primitias ei obtulisset, multi feruiscētis impetus, spinam uasis excussit. Sed uir Dei regulari silentiū nolens uiolare famulis quidem hoc indicare distulit, orationibus tamen uinū ne inutiliter efflueret, cohibuit. Hec Orho. Regulari igitur discipline colla submisit, sed quo in loco mihi hactenus incomperum. Illud etiam pro argumento est, quod eodem Orbone, & Freunico referentibus, statim in principio sui Episcopatus in monte Frisingensi Monasterium in honorem Dni Benedicti Abbatibus construxerit, Monachorumq; conuentum sacrum ibidem adunauerit.

IN Territorio Teruanensi, Sancti Audomari Episcopi & confessoris, qui annis triginta Episcopatum sibi commissum, sanctitate, & miraculis illustravit, & meritorum laude cumulatus, quieuit in pace, anno Domini 695. In Scotia, Sancti Querani Abbatis. In Bethnei, quam uillam recentiores Stadfort nominant, Sancti Bertellini, Eremitæ & confessoris. Treuiris, in Monasterio quod Horreum dicitur, depositio Sanctæ Anastasiæ, tertiæ illius loci Abbatissæ, & uirginis, sanctissimæ conuersationis. Merbecca, Translatio Sanctarum, Berlendis, Celsæ, & Nonæ, uirginum. Saltzburgh, Sanctæ Cunegundis uirginis.

SEPTEMBRIS 9.

Audomari Episcopi) De quo mart. Rom. cum Baronio, Vsuarium, Galefinius, Maurolycus, qui Antmarium legit, & Felici, a quibusdam litteris immutatis, Authenarius vocatur, hac die. Res eius gestas scripsit Folchardus Abbas Bertinicus, quas adfert Surius, Tomo 5. hac die. De eodem agunt Petrus in Catalogo, libr. 8. capit. 58. Vincencius in Speculo, libr. 23. cap. 108. & 109. Trittemius de uir. Illust. Ordin. Sancti Benedicti, libr. 3. cap. 104. & libr. 4. cap. 160. Molanus in Indiculo Sanctorum Belgii, Meyerus, libr. 1. Annal. Fland. Petrus Cratepolius de Episcopis Germaniæ: Antonius Demochares de Sacrifi. Missæ, Tom. 2. c. 17. a quo numeratur tertius Morinensis Episcopus, creatus anno Dom. 664, non autem 668. ut uolunt Meyerus, & Demochares: fuit enim in Episcopatu annis 30. & mortuus refertur an. 695. Factus est primum Monachus, cum Patre suo Friulpho, in Monast. Luxouienti, sub S. Eustasio Abb. Querani Abbatis) De eodem Mart. Rom. cum Baronio, Vsuarium, & Galefinius, hac die. Tempus, quo claruerit ignoro.

Bertellini) De eo & Molanus in Additio. ad Vsuarium, hac die. qui referente didicimus Alexandrum Essebiensem Priorem Regularium, res eius gestas conscripsisse. De ceteris eius actibus nihil adhuc comperi.

Anastasiæ) Huius natalem, hac die reponit Trittemius de uir. ill. Ord. S. Bened. libr. 3. cap. 204. Correctione tamen indiget non enim tertio loco, ut ipse uult; illi Monasterio prefuit, sed quinto, ut rectè annotarunt ibi de Mon. Germ. & Franc. Tuarnex. De eodem agit, nominetenus tantum, Petrus Cratepolius de Episc. Germaniæ. Migravit an. D. ut apparet, 740.

Translat. S. Berl.) De qua agit Molanus in Add. ad Vsuarium, hac die. Fuerunt sanctimoniales Merbecca iuxta Nimonen Flandriæ, urbe in Teabantia. De Berlende egimus, die tertio Februarii.

Cunegundis virg.] De qua Cal. Saltzburghense hac die. Puto trasl. eius esse. Quat.

QUARTO IDVS SEPTEMBRIS.

Leodij in Belgia, Sancti Theodardi Episcopi & martyris, qui animam suam posuit pro ouibus suis, & post mortem miraculorum gratia illuxit. Eo die, Sancti Otgeri confessoris & Diaconi, qui ex Britannia comes peregrinationis, fuit sanctis Episcopis, Vuironi & Plechelmo, atque post multa pietatis officia, sepulturam accepit in Ecclesia Montis Petri, iuxta Ruramundam. Compostellæ Sancti Petri Episcopi, uita, sanctitate, & religiosi moribus, miraculorumque gloria, præclari. Farfæ depositio, Sancti Thomæ Abbatis, qui cum inspiratione diuina, & Beatæ Mariæ uirginis admonitu, ad Monasterium Farfense se recepisset, dirutumque pristina restituisse dignitati, multorum Monachorum Pater, clarus miraculis migravit ad Dominum. Ciuitate Albiensi, depositio Sancti Saluij Episcopi & confessoris, prophetiæ spiritu clari.

SEPTEMBRIS IO.

Theodardi Episcopi) De eodem Mart. Rom. cum Baronio. Molanus in Addit. ad Vsuarium, & in Indiculo SS. Belgij, Galestinus, & Tabulæ Leodienses, hac die. Vitam eius scripsit Sigebertus Monachus Gemblacensis, quam retulit Surius in Tomo 5. hac item die. De eodem agit Trithemius de vir. illust. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 103. & lib. 4. c. 154. Fuit ex monacho Stabulensi, 28. Tungrorum, & 19. Traiectensium Episcopus, ut annotariunt Placentius apud Democharem de sacrific. Misse, Tomo 2. capit. 37. & meus Catalogus Germanicus Episcoporum Leodiensium. Martyrio coronatus est anno 655. regiminis sui 2.

Otgeri) De quo Molanus in Add. ad Vsuarium, & in Indic. SS. Belgij, hac die. Fuit primum Monachus in Angliâ, deinde in monte S. Petri iuxta Ruramundam, qui nunc, mons S. Odilij vocatur; Vixit temporibus Pipini Brabantij Ducis.

Petri Episcopi) De quo Mart. Rom. cum Baronio, & Galestinus, hac die. Item Molanus in Add. ad Vsuarium, Maurolyus, & Felici, à quibus nominatur Archiepiscopus, sed eos errare manifestum est. Compostellana enim sedes Archiepiscopali dignitate non est ornata usque ad annum 1096. quo Dalmachius ex Monacho Cluniacense, & Episcopo Iriense, primus illius sedis Metropolitanus est creatus ab Urbano Papa 11. Petrus autem hic noster ex Abbate cœnobij, quod ante Altaria vocatur, factus est Episcopus anno 981. centum quindecim annis, ante Dalmachium. Agunt de eo Ioannes Vassus in Chronico ad annum 963. à quo ei tribuitur cognomen de Monsorio: & Franciscus Tarapha de regibus Hispaniæ in Veremundo III. Rege. Hic est ille Petrus, qui cum beatissime Virgini Mariæ ad-

ad-

additissimus haberetur, composuisse fertur antiphonam illam deuotissimā toties in die ab Ecclesia repetitam, Salve Regina, ut auctor est Gulielmus Durandus in ration. diuin. offic. libro 4. cap. 23. Et Claudius de Rota in Legendario, cap. 177. sed eos errare diximus in Hermanno contracto in explicatione ad duodecim ramum huius arboris. Ut ut sit, siue hic composuerit, siue Hermannus, satis fuit mihi probare, quod à Monacho composita sit.

Farsæ) Refertur huius Monasterii primaria constructio ad Sancti Laurentii Syrum, qui illuc cum sorore Susanna, circa annum Domini 220. adueniens, Ecclesiam in honorem sacratissime virginis Mariæ, ac Sanctorum Joannis Baptiste, et Joannis Euangeliste faciens consecrari, eodem loco Eremiticam vitam, et socialem ducentes, ad senectam usque permanserunt. Ambobus autem in cælum translatis in obseruantia regulari cœnobiū remansit ad tempora Gothorum usque, à quibus in solitudinem relictum est, habitatoribus aut occisis, aut huc illucque dispersis.

- 1 Thomæ Abbatis) Tabulæ Monasterii Sanctæ Mariæ Farsensium Donno Constantino Caietano, Siculo Siracusano, huius Congregationis Monacho, et cœnobii Sancti Nicolai de Arenis ciuitatis Catanensis, professo, mihi communicatæ, de eodem agunt, hac ipsa diuinitatem eius ibidem MS. extare didici, sed nondum videre contigit. Patria ei fuit Gallia Maurigena (sic enim tabulæ loquuntur, ubi nomen sit hæc Gallia ingenuè profiteor me nescire) et sacratissime virginis Mariæ admonitu Farsense Monasterium, toti mundo celeberrimum, ab ipsis fundamentis refecit anno Domini 680. quod cum in omni sanctitate rexisset annis plus minus 26. mortem temporalium in sempiternam commutauit anno reparate salutis 706. Qui successerunt ei Abbates, eo quem vides ordine reponebantur.
- 2 Haucspertus, Aquitanus, Tolosæ, secundus Farsensis Abbas, præfatus annis septem, mensibus quinque diebus duodeniginti.
- 3 Lucerinus, Gallus et Maurigena, S. Thomæ discipulus: rexit annos sexdecim, menses 6. dies decem. Obiit 14. cal. Iulii, tempore Ducis Spoletani Transmundi.
- 4 Fulcardus Aquitanus, gubernauit annis 19. mensib. 6. dieb. 7. Obiit 4. nonas Decembris.
- 5 Guandelbertus, Aquitanus, Fulcardi affinis, cura pastoralis relictæ, post annum unum, et septem menses, in Monasterio S. Hyppoliti Fermanæ ciuitatis, in abstinentia reliquum vite peregit.
- 6 Halanus, Aquitanus ex Monasterii probatione diuturna Eremitæ habitans, annis aliquot iuxta Ecclesiam Sancti Martini de Macella habitauit.

7. *Elissimam uitam egit: Abbas autem factus, doctrina, & sanctitate claruit annis 9. mens. 3. dieb. 8. Obijt quinto nonas Martij.*
 8. *Probatius, Diaconus, Sabinus: obiit quarto idus Augusti, administrationis sue anno 11. mense 4. die. 15.*
 9. *Rangabaldus, Gallus, Abbatis officio functus est an. 3. mens. 7. dieb. 23. Obijt quinto nonas Martij.*
 10. *Alpertus, Parisiensis, Gallus, praefuit an. 5. mēf. 10. dieb. 15. Obijt dieb. 18. calend. Ianuarij.*
 11. *Mauroaldus, Vnormatiensis, Franto, uir religiosissimus; praefuit ann. 12. mens. 4. dieb. 6. Obiit 8. cal. Nouembris.*
 12. *Benedictus, uir strenuus, rexit an. 10. mens. 5. di. 3. Obiit 3. idus Aug.*
 13. *Ingoaldus, immaculatae uir uitae: obiit 17. cal. Aprilis.*
 14. *Sicardus, hic ecclesiam S. Saluatoris construxit, & in crypta eiusdem ecclesia corpora SS. Valentini, Hilarij, & Alexandri martyrum honorifice recondidit: obiit 14. cal. Octobris, regiminis sui anno 14. mense 6. die. 10.*
 15. *Hildericus, praefuit annis 11. mens. 6. dieb. 5. obiit idibus Septembris.*
 16. *Preto.*
 17. *Joannes.*
 18. *Anselmus.*
 19. *Teato.*
 20. *Nordopertus.*
 21. *Spento.*
 22. *Vitalis.*
 23. *Petrus: hic anno Domini 890. Monasterium spoliavit.*
 24. *Joannes 11.*
 25. *Rimo, praefuit anno vno, & ab Hugone Italia Rege pulsus est.*
 26. *Rufredus, Hugonis Regis nepos, fuit Monasterio utilissimus, praefuit annis 48. Floruit anno 930.*
 27. *Campo, uir pessimus, meliorem partem honorum Monasterii distraxit.*
 28. *Hildebrandus in schismate contra Camponem creatus, in Marehia firmata sedem fixit, in nullo Campione melior.*
 29. *Dagipertus, Campone pulso, Hildeprando oppositus, ob uitae integritatem, veneno sublatu est anno quinto sui regiminis elapso.*
 30. *Adam, Lucanus, a Joanne Papa Alberici filio Abbas factus, ob uitam flagitiosam, ab eiusdem Papae militibus Romae detentus est.*
 31. *Sarilus, siue Sarilo, cum Hildeprando multo tempore de Abbatia contendit.*
 32. *Joannes III. tempore Ottonis Imperatoris.*

- 32 Albericus, tempore Gregorii Papa V.
 33 Hugo, eodem tempore.
 34 Guido, Hugonis nepos, viuenti Sergio Papa 1111.
 35 Guidopertus, uir pius, sponte abdicat.
 36 Suppo, nobilis, & doctus; vixit anno 1039.
 37 Almericus, cognomento Vrsus à pilositate, uir prelatura dignus.
 38 Berardus, uir omnibus virtutibus ornatus, & à teneris in Monastica disciplina educatus, anno ætatis circiter 30. electus, confirmationem accepit anno 1048. præfuit annis 42. obiit anno 1089. Calendis Nouembris.
 39 Rainaldus, præfuit mensibus septem, diebus quatuor.
 40 Berardus II. primi consanguineus, cognomento Florentinus, creatus anno 1090. die 5. Iunij: obiit anno 1099. die 15. Martij.
 41 Oddo, Longobardus, monachus Farfensis à puero, carus omnibus.
 42 Berardus III. nobilis & venerandus, sub Henrico III. Imperatore.
 43 Adenulfus, Abbas electus anno 1140. non longe post ab Innocentio Papa II. S.R.E. Cardinalis renunciatus est.

Hactenus Tabulæ prædictæ.

Nominatur à Panuino, & alijs, quidam Theodoricus Abbas Farfensis, qui à Clemente III. Antipapa primum Presbyter Cardinalis, deinde & ipse ei non multo post succedens, Syluester III. Antipapa dici voluit: verum in præsentî catalogo deest, quod utrum scriptoris uitio, an aliqua alia causa id factum sit, ignoro. Reponi debet hic, statim post Berardum primum, 39. uidelicet in ordine.

Saluij episcopi) De quo Molanus in addit. ad Vsuarium, hac die. Vitam eius describit S. Greg. Turon. de gest. Franc. lib. 7. cap. 1. & pluribus alijs in locis eiusdem item meminit: ut lib. 5. cap. 44. & 50. & lib. 6. cap. 29. Fuit, ut refert, primum Iudex secularis, deinde monachus, postea Abbas, ad extremum Albigenfis Episcopus, migravitque à seculo anno 1140.

TERTIO ID. VS. SEPTEMBRIS.

Legione in Hispania, sancti Vincentij Abbatis & martyris. Tiburti Sancti Venerij, Abbatis Monasterij Sancti Benedicti in eadem ciuitate, qui tempore Othonis tertij Imperatoris, sanctitate & abstinentia maximè claruit, multosque ad uiam ueritatis, suo exemplo reduxit.

SEPTEMBRIS II.

Vincentij) De eodem Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Alphonso Villegas item in flore Sanctorum, & Thesaurus cõcion. rom. 2. de & de eo Dominus Franciscus Iuannex monachus Hispanus, in compo-

in illuſt. uir. ord. S. Benedicſti. Fuit monachus, & Abbas S. Claudij Legio-
nenſis, cooperator S. Leandri in conuerſione S. Ermenegildi, Leonigildi Re-
gis filij; martyrio coronatus eſt, ſub eodem Leonigildo, ab Arrianis, ob ca-
tholica fidei deſenſionem, circa annum Domini 383.

Venerii Abbatis) De quo Maurolycus, & Felici, hac die. Res eius ge-
ſtas ſub compendio, reſert Petrus in catalogo libro 3. cap. 66. Agit de co-
dem Baronius, die 13. Septembris, in notis ad Venerium, & S. Petrus Da-
mianus in uita S. Romualdi Abbatis, capit. 24. qui tamen diuerſus ab hoc
noſtro Venerio a Baronio reputatur, ex eo fortasſe, quod a Damiano mona-
chus ſolum uocetur, & a Petro in catalogo, Abbas: Sed temporum ratio,
habitationis que locus, unum & eundem eſſe oſtendunt. Vixit anno Do-
mini 990.

PRIDIE IDVS SEPTEMBRIS.

IN Monasterio Vallis Umbroſæ, ſancti Theſauri Abbatis Gene-
ralis, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, & Martyris.

SEPTEMBRIS 12.

Theſauri Abbatis) Tabulæ Ren. Pat. Vallis Umbroſæ a Florentia ad
me tranſmiſſæ, hac die eundem reponunt, uti annorauiſmus ad quar-
tum diem huius menſis. Et hac quidem die eius natalem a RR. illis Patri-
bus recolit arbitror. quod cum ob populi furorem inſepultus per octo dies ia-
uiſſet; ea die tumulatus fuerit.

IDIBVS SEPTEMBRIS.

Vaci, ex Broylo, deſcriptio Sancti Amati Senonenſis Archiepi-
ſcopi, & confessoris, cuius uirtutem Saluator omnium pius ma-
gniſcauit in temporali uita, ſuorum gratia meritorum. In monaste-
rio Luxouienſi in Gallia Sancti Amati Abbatis, qui ſanctitate clarus,
migravit ad Dominum. In cœnobio Romarico, Sancti Amati Ab-
batis, & martyris. Rothomagi, deſcriptio Sancti Maurilii epiſco-
pi, abſtinentia, & ſanctitate clari. In cœnobio Luttenſi, natalis San-
cti Columbini Abbatis, diſcipuli ſancti Deicolæ Abbatis, magnarum
uirtutum uiri. Camalduli, Sancti Martini, Generalis illius ordi-
nis tertii, cuius contractu, meritis beati uiri, multi languidi priſti-
na ſunt ſanitate donati. In inſula Palmaria, deſcriptio Sancti Ve-
nerii Abbatis, & confessoris, qui tempore Sancti Gregorii Papæ,
monasteria illius inſulæ ad canonicam obſeruationem reſtituit, &
clarus miraculis in pace quieuit, cuius corpus Angelicis manibus
ſepultum eſt.

Amati Senonensis) De eo Mart. Rom. cum Baronio; Alolanus addit. ad Usuardum, & in indic. SS. Belgij, & Galestinus, hac die. Eius vitam ab incerto adfert Surius hac die tomo 5. Extat & Dudo MS. apud Canonicos ecclesie S. Maria, quæ ex eius nomine, nunc S. Eli Amati uocatur, in qua eius reliquie digno honore reconduntur in eum marmorea retro Altare maius. Fuit xxij. Senonum Archiepiscopus, ut annotant Demochares de sacrif. missæ, tomo 2. cap. 17. & Franc. Bellæstius in vniuersali Chronogr. in descriptione ciuitatis Senonensis, creatum anno 672. sed anno, ut ex Sigeberto apparet, 685. ab Ebromo Equorum Magistro, sede sua pulsus, à S. Mauronto Abbate benigne exceptus, & cenobio Brogli Abbas prepositus, eam functionem in magna humilitate administravit, & iam etate grandæus in Domino obdormiuit, ætate 690. ut scribit Meyerus lib. 1. Annal. Flandrie. Agit de eodem Petrus Cratepolius de episcopis Germania, decipitur tamen in equinoco cum dicit eum assumptum ex monasterio S. Mauriti ad Episcopatum: non enim ipse noster, sed alter Amatus, de quo mox, noscitur fuisse monachus S. Mauriti Aganensis, & deinde S. Romarici Abbas. Irreperunt item apud eundem duo non contemnendi errores, arbitror tamen Librariorum potius incuria, quam suo vicio, sed facile emendabuntur, si pro Theodoro rege Theodoricus, & pro episcopo Sedunensi, Senonensis reponantur.

Amati Abbatis) De quo Mart. Roman. cum Baronio; Usuardus, Beda, Ado, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Petrus item in catalogo lib. 8. cap. 74. Res eius gestas, retulit Surius in tom. 5. hac die. Agit de eodem Tritemius de vir. illust. ordin. S. Bened. lib. 3. cap. 11. & 90. Vixit Dagoberti Regis Franciæ temporibus, circa annum Domini 630.

Amati Abbatis) Notatur, hac die, à Tritemio de vir. illust. ordin. S. Bened. lib. 3. cap. 309. qui tamen quo tempore, quoue martyrii gesta palmam meruerit æternam, non explicat. Putarem equidem eundem esse cum precedenti, sed monasteriorum, & mortis diuersitas, obstat videntur.

Maurilij episcopi) Hac die reponitur à Tritemio de vir. illust. ordin. S. Bened. lib. 3. cap. 323. & lib. 4. cap. 120. Fuit primum monachus Fiscaris in Normandia, & deinde Archiepiscopus Rothomagensis 45. annis anno 1055. obiit anno 1067. regiminis sui 12. ut annotat Demochares de sacrif. missæ, tomo 2. cap. 20. Eius vitam, & nonnulla miracula narrat Monachus continuator Bedæ lib. 3. cap. 19. Sepultus est in ecclesia S. Maria Rothomagi.

Columbini Abbatis.] De quo Galefinius, hac die. & Trittemius de
villust. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 77. Vixit anno 620. ac S. Deicola in regi-
one Abbatis successit.

Martini.] Tabula Camaldulenses hac die de eodem agunt. Res eius ge-
ras comprehendit Augustinus Florent. part. 1. hist. Camald. lib. 2. ca. 39.
& 43. Migravit anno 1259. regiminis. 11. Florentie.

Venerij Abbatis.] De quo Mart. Rom. cum Baronio; Molanus in
addit. ad Vuardum, & Galefinius, hac die. Maurolycus vero, Felici, &
Petrus in catalogo lib. 8. cap. 65. die tertio idus Septembris. Vitam eius
extare didici apud Monachos S. Prosperi Regij, sed nondum videre conti-
git. Floruit tempore S. Gregorij Papæ, circa annum Domini 600. Corpus
eius digno honore reconditur in eodem Dni Prosperi cœnobio: ubi transla-
tus est tertio nonas Nouembis. Maurolycus, & Felici iterum de eodem
agunt, hac die.

DECIMOCTAVO CALEND. OCTOBRI.

IN Blandinio, translatio Sancti Ansberti, Rothomagensis eccle-
siæ archiepiscopi. In Mareolo, eleuatio Sanctæ Bertiliæ. Bruxel-
læ, dedicatio ecclesiæ, & ad illam translatio corporis beatæ Gudilæ
uirginis. Florentiæ, depositio Beati Lucæ Manzoli, Præpositi ordi-
nis Humiliatorum, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Cardinalis amplif-
simi, summæ doctrinæ, & sanctitatis uiri.

SEPTEMBRIS 14.

Translatio S. Ansberti &c.) De his duobus translationibus, & ele-
uatione S. Bertiliæ, agit Molanus in addit. ad Vuardum, hac die. De
eadem eleuatione, meminit & in indic. SS. Belgij. De Ansberto egimus
nono Februarij; de Bertiliæ, tertio Ianuarij: de Gudilæ octauo Ianuarij,
ideoque Lectorem ad illa remittimus loca.

Lucæ Manzoli.) Tabula Reuerendorum Patrum ordinis Humiliato-
rum, à Brixia ad me transmissæ, de eodem agunt, hac die. Confirmatur, &
à R. P. Valeriano Florentino Abbate S. Saluij, ordinis Vallis Umbrosæ,
in descriptione insignium, nominum, & cognominum, Cardinalium ciui-
tatis Florentinæ. Agit de eodem Hieronymus Garimbertus, Gallesij Epi-
scopus lib. 2. partis primæ, factorum memorabilium nonnullorum Po ntifi-
cium, & Cardinalium S. R. E. De eius ad Cardinalatum promotione, scri-
bit Panuinus in epitome. Ab his omnibus nominatur Generalis totius or-
dinis Humiliatorum; tabule attamen supracitatæ, in quibus omnes Gene-
rales ordinis descripti sunt, nihil de hoc suo Generalatu loquuntur, utrum
omissus fuerit ignoro. Fuit natione Florentinus ex nobili Manzolorum
familia, Præpositus Omnium Sanctorum in ciuitate Florentina, deinde

V u 3 ob insi-

ob insignem doctrinam à Gregorio Papa 12. Senis in Thufcia anno 1408. die 19. Septembris presbyter Cardinalis tituli S. Laurentij in Lucina, & Episcopus Fesulanus, renunciatus est; Obijt Florentiæ, 1411. hac die. & in ecclesia Monasterij sui Omnium SS. marmoreo sepulchro condita est.

DECIMOSEPTIMO CALEND. OCTOB. RIS.

Octaua Natiuitatis Beatæ Mariæ Virginis, instituta ab Innocentio Papa quarto. In Monasterio Gemmeticensi, depositio Sancti Aichardi Abbatis, cuius corpus requiescit Haspris, præpositum Sancti Vedasti. Cordubæ, in Hispania, beatorum martyrum Emilæ, & Hieremiæ. Hi ciues Cordubenses, nobili familia nati, ab inuente ætate in Monasterio sancti Cypriani intra ciuitatem Cordubensem, in litteris eruditi, & sermonis Arabici periti, non Arabum carnificina deterriti, præ studio Christianæ religionis, in eorû superstitione inuecti, comprehenduntur, qui post carceris squallore penè confecti, demum libenti animo pro fide ceruices præbuerunt.

SEPTEMBRIS 15.

Octaua Natiuitatis) De qua omnes Martyrologiorum scriptores hac die. Qua de causa, & quando instituta fuerit, diximus in explanatione primi rami, ad Innocentium quartum.

Aichardi Abbatis) De eodem Mart. Rom. cum Baronio, & Molanus in addit. ad Vsuardum, & in indic. SS. Belgij, hac die. Vitam eius composuit Fulbertus, quam adfert Surius tomo 5. hac item die. Fuit Abbas Gemmeticensis post S. Philibertum, claruitque anno Domini 680.

Emilæ, & Hieremiæ) Siue vt nonnullis placet Emilæ, vel Aemiliani; de quibus Mart. Rom. cum Baronio, & Galestinus, hac die. Aiti martyrij, scripsit S. Eulogius in memor. Sanct. lib. 2. cap. 12. & Ambrosius de morales in chron. Hisp. lib. 14. c. 14. & Petrus in catalogo lib. 1. cap. 88. Passi sunt anno Domini 852. Vsuardus eosdem, 35. cal. Octobris reponit, quem sequuntur Maurolycus, Felici, & Petrus loco citato.

DECIMOSEXTO CALEND. OCTOB. RIS.

IN Anglia, depositio sanctæ Edithæ uirginis, Edgari Anglorum Regis filiæ, quæ à teneris annis in Monasterio Vultoniz Deo dicata, sæculum hoc ignorauit potius, quam reliquit. In Monasterio Casinenfi, obitus, Beati Victoris Papæ tertij, sanctitate uitæ, & miraculorum gloria clarissimi. Cordubæ in Hispania, sancti Rogati monachi & martyris, qui in foro, & in carcere, Christi fidem predicando, Mahumetis impliam superstitionem omni verborum grauitate detestando, coronam martyrij, clavis pro Christiana religione ceruicibus, simul cum alio Seruodei Syro, tulit.

SEPTEMBER

SEPTEMBRIS 16.

Edithæ uirginis) De ea *Mart. Rom. cum Baronio, Molanus in addit. ad Vsuardum, & Galefinius, hac die. Vitam eius ab incerto hac die adfert Silius tomo 5. De eadem agunt, Continuator Bedæ, lib. 2. cap. 33. Polydorus Virg. in hist. Anglo. lib. 9. in principio. Petrus in catalogo lib. 11. cap. 70. qui Egytham eam vocat. Vincentius in Speculo, lib. 23. cap. 33. a quo Egytha nominatur. Chrorog. Britanniæ folio 178. & 467. Alio nomine appellabatur, Goda, quod interpretatur, Bona; & uirginitatem professæ est monasticam in cœnobio S. Dionysij Viltoniæ iuxta Sarisberiam anno Domini 974. Migravitque à seculo anno 984. ætatis suæ 23. in eodem Monasterio sepultâ.*

Victoris Papæ 111.) Depositionem huius, hac die, annotant Leo Ostiensis in Chronico Casinensi lib. 3. cap. 72. F. Onuphrius Panvinus in epitome Pontif. Rom. & Carolus Sigonius lib. 9. de regno Italiæ ad annum 1087. Vitam, & res eiusdem gestas egregie prosequitur idem Leo libro 3. citato per totum. Platina, item, & Petrus Diaconus in lib. de Sanctis Montis Casini cap. 26. & de scriptoribus illius cœnobij. cap. 18. & alij infiniti. Reliqua de eodem uide in annotationibus nostris ad primum rannum, & in tractatu Pontif. & Cardinalium, ordinis monastici.

Rogellij Monachi) Alias, Rogelli. Cuius meminere *Mart. Rom. cum Baronio, & Galefinius, hac die. Passionis eius historiam habent, S. Eulogius in mem. Sancti. lib. 2. cap. 13. & Ambrosius de moral. in chron. Hisp. lib. 14. cap. 15. Fuit natione Iliberitanus, uico Parapanda, monachus eidem Iliberitanus, Eunuchus & senex, passusque est anno Dom. 852.*

DECIMOQVINTO CALEND. OCTOBRS.

Apud Leodium, sancti Lamberti, episcopi Tungrensis, qui cum regiam domum zelo religionis increpasset, cum rediens orationi incumberet, à nocētibz, & iniquissimis uiris de palatio regio missis, ex improviso conclusus, intra domum ecclesiæ innocenter occisus, aulam cœlestis regni perpetuo uicturus intrauit. Apud Bingham, depositio sanctæ Hildegardis uirginis, & Abbatis, quæ tempore sancti Bernardi Abbatis, odorem suæ sanctitatis latè sparsit. Letijs, eleuatio sanctæ Hiltrudis uirginis. Cordubæ, sanctæ Colūbe uirginis & martyris, quæ omnibus uirtutibus mirificè exulta, Christi sponsi, quem unice coluit desiderio exardescens, gaudenti animo, datis, pro eo, cernicibus, martyrium subiit.

SEPTEMBRIS 17.

Lamberti episcopi) Siue Lamperti: de quo *Mart. Rom. cum Baronio; Vsuardus, Beda, Ado, Molanus in addit. & annotat. ad Vsuar*

Vu 4 dum

dum, & in Indiculo Sancti Belgij fusius; Galestinus, Maurolycus, Felicius & alij, hac die. Petrus item in catalogo lib. 8. cap. 86. Vincentius in Speculo lib. 23. cap. 135. & Trittemius de uir. Illust. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 111. & lib. 4. cap. 162. & Mombricitus, tomo 1. Vitam eius à Stephano episcopo Leodiensi, decimo S. Lamberti successore, anno 910. commemoratam, refert Surius in tomo 5. de Sanctis, hac die. Ante eum eandem descripserat Godescalcus ecclesie Leodiensis Diaconus: Horum mentio est apud Sigebertum de uir. Illust. cap. 126. Tertius Martyris huius passionem recensuit ipse Sigebertus, ut de se fatetur eodem lib. cap. 172. Quam edidit, Nicolaus Canonicus S. Lamberti; quem quinto loco scriptus est Dominus Reinerus monachus S. Laurentij Leodiensis. Eandem quoque iambicis in Tragœdiam redegerunt Patres Societatis Iesu Collegij Aquicinctensis in Vniuersitate Duacensi; quæ anno 1571. duobus diebus continuè recitata est in ecclesia parochiali S. Jacobi Duaci, præsentibus Reuerendissimo Attrebatensi Episcopo, & RR. Abbatibus, Aquicinctense, Marcianense, & alijs: Doctoribusque, & amplissimo ciuitatis Senatus ac magna auditorum frequentia, inter quos non defuisse me recolo. Fuit autem ex monacho Stabulense, 29. Tungrens, Traiectensis autem Episcopus 20. coronatusque est Martyrio anno Dom. 698. sui regiminis. 40. rectè annotauit Meyerus lib. 1. Annal. Fland. Demochares autem de Ieris. mis. tom. 2. c. 37. anno 700. & Catalogus meus Germanicus 697. ipsum affirmant, quos aliqua correctione indigere arbitror. Plura de eodem in explicatione tertij rami huius Arboris.

Hildegardis uirginis) De eadem Mart. Rom. cum Baronio, & Molanus in addit. ad Vsuarium, hac die. Vitam eius à Theodorico Abbat. Libris quatuor descriptam anno Domini 1200. uel circa, adfert Surius in tomo 5. hac item die. quæ eadem, præposita est operibus eiusdem Sanctæ, anno 1566. Colonia excusis. De eadem agunt Petrus in catalogo lib. 5. c. 33. à quo die 10. cal. Julij, reponitur. Vincentius in Speculo lib. 27. ca. 83. Petrus Cratepolius de episcopis Germ. & Trittem. de uir. Ill. ord. S. Bened. 2. cap. 119. & lib. 3. cap. 334. qui eius festiuitatem recolit ait die 4. calend. Octob. Reliqua de eadem uide in ramis huius Arboris.

Eleuatio S. Hiltrudis) De qua Molanus in addit. ad Vsuarium, & in indic. SS. Belgij, hac die. Facta est ab Erluino episcopo Cameracensi, in multo honore, circa annos Domini 1010. De eadem fusius agemus die 27. mensis præsentis, eius natali sacre.

Columbe virg. & mart.] De ea Martyr. Rom. cum Baronio, & Galestinus, hac die. Passionem eius describit Sanctus Eulogius in memor. libro 3. capit. 10. & in præfatione libri 1. Ambrosius de Morales in mem.

Chron. Hisp. libr. 14. cap. 21. Fuit natione Cordubensis, monialis cenobij Tabanensis, sub cura S. Elizabeth Abbatisæ, sororis suæ: passa est anno Domini 853. Celebratur eius festiuitas in diuersis locis Hispaniæ, diuersimodè, ut potè à Segontinis, qui Colomam eam appellant, & Portugallis, à quibus Comba vocatur, die 8. Ianuarij: tertio Aprilis à Cauriensibus: ab alijs, vltimo Decembris: Vnde verò diuersitas tanta processerit, egregiè ostendunt Morales loco citato, & Baronius in Annotationibus ad hunc diem, ad quos Lectorem remitto.

DECIMOQVARTO CAL. OCTOB.

IN Germania, Monasterio Andelaha, depositio S. Richardis Imperatricis, & uirginis, coniugis Caroli Crassi Imperatoris. Bergis, translatio corporis Sancti Vuinoci Abbatis.

SEPTEMBRIS 18.

Richardis Imperat. *[De qua Molanus in Add. ad Vsuarium, hac die. Tritemius verò de vir. Illust. Ord. Sancti. Benedicti. libro 3. cap. 314. eandem die 14. calend. Septembris reponit. Agunt de eadem Hermannus contractus in Chron. Fragmentum historicum, Chronico Alberti Argentinensis prepositum: & Carolus Sigonius de Regno Italiæ, lib. 5. in fine. De eadem egimus in tractatu Imperatricum sanctimonialium, ad quem Lectorem remittimus.]*

Translatio corporis S. Vuinoci *[De eadem Molanus ibidè, hac die. Latius res eius gestas tractabimus die 6. Nouembris.]*

DECIMOTERTIO CAL. OCTOB. R. S.

Cantuariæ, Sancti Theodori Episcopi, qui à Vitaliano Papa in Angliam missus, Ecclesiam sibi creditam, mira uigilantia gubernauit, ac demum doctrina & sanctitate celebris, quieuit in Domino. In Territorio Lingonensi, depositio Sancti Sequani Abbatis, & confessoris, magnæ sanctitatis uiri. Cordubæ in Hispania, Sanctæ Pompee uirginis & martyris, quæ parentum admirabili pietate, sanctitatisq; studio permota, fluxis rebus humanis abiectis, in religionem Deo dicata, in cœnobio Sancti Saluatoris ad radicem Pinnæ Mellatissæ uitam uirginalem, cum assidujs uigilijs, ieiunijs, precibus, sacrarumque litterarum studijs cœiunctam, egit: martyrii uerò desiderio flagrans, diuinitus actum est, ut ad iudicem Arabicum fidei hostem ueniret; apud quem religionem Christianam liberè professâ, datis pro Christo ceruicibus, cœlesti corona redimitur. Camalduli, Sancti Simeonis Eremitæ. Messanæ, in freto Siculo, Sanctorum Nicandri Abbatis, & Sodalium Gregorii, Petri, Demetrii, & Elisabethæ, q; sub quodâ specu, socialiter uiuētes, pariter in pace quieuerūt.

SEPTEM-

Theodori Episcopi] De quo Mart. Rom. cum Baronio: Galefinius, Maurolycus, & Felici, hac die. Res eius gestas prosequitur Beda de gestis Anglorum, lib. 3. cap. 23. & 30. lib. 4. cap. 1. 2. 4. 5. 6. 12. 17. 18. 21. & 22. lib. 5. cap. 8. & 9. Hæc adferunt Lipomanus, Tomo 2. & Surius, To. 5. hac die. Agit de eodẽ Trit. de vir. ill. Ord. S. B. lib. 3. c. 114. & lib. 4. cap. 60. Erat natione Tharsus, Monasticamq. vitam arripuit Romæ, & ob insignem uitæ sanctitatem, & doctrinam a Vitaliano Papa, VIII. Cantuariensis Archiepiscopus, creatus est anno Domini 668. Concilia duo, de rebus ecclesiasticis, & morum reformatione, celebrauit, primum Herulfordi in Anglia, de quo Beda, lib. 4. cap. 5. alterum Heldisfeld idem in Anglia contra Monothelitas, cui interfuit Ioannes Abbas missus ab Agathone Papa, qui de eo honorificentissimam mentionem facit in litteris suis, quæ insertæ sunt in act. 4. Sextæ Synodi; huius postremi, ut & præcedentis meminit Polydorus de gestis Ang. lib. 4. ubi de Theodoro agit.

Migrauit ex hac uita anno Domini 690. potestatis suæ 22. etatis 88. In Territorio Lingonenſi) Ado legit, in Territorio Mingoniet civitatis, mendosè tamen: qui error librorum in advertentia fortasse irrepsit.

Sequani Abbatis] De eodem Marty. Rom. cum Baronio, & Maurolycus, hac die. Beda item, & Galefinius, qui mendosè Sigonem, legunt, Maurolycus autem q. littera in g. mutata, Seguanum scribit: quem sequitur Felici, in cuius exemplari Segnanus pro Sequanus, impressus invenitur. Sequanum uerò legi debere docemur, cum veterum scriptorum, tum Gregorii Turonens. Episcopi auctoritate, qui eius uitam cap. 88. de gloria confect. describit, quam adfert Mosander in Tomo 7. Surijs, hac die. Agunt de eodẽ Petrus in Catalogo, lib. 11. c. ult. & Trittemius de vir. Ill. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 302.

Pomposæ virginis] De ea Mart. Rom. cum Baronio, & Galefinius, hac die. Passionem eius describunt S. Eulogius in memor. Sancti. lib. 3. c. 11. & Ambrosius de Moral. in Chron. Hisp. lib. 14. c. 22. passamq. referunt anno Domini 853.

Simeonis Eremitæ] Tabulæ Camaldulenses de eodem agunt, hac die. De quo pauca quedam recenset Augustinus Florent. part. 1. Hist. Camald. lib. 2. c. 50. in fine.

SS. Nicandri & soc.] De iisdem Maurolycus, & Felici, hac die. Te eorum geste, hæcenus me latent.

DVODECIMO CAL. OCTOBRIS.

IN Cœnobio Sonégias; translatio Sancti Vincentii confessoris Elnone, elevatio Sancti Amandi Episcopi, & confessoris: cuius

corpus post centum quinquaginta annos à transitu integrum inuen-
tum est: atque de ore eius geminis ab inuentore dentibus ablatis,
inscribuntur fluxisse cruoris. Eodem die, S. Gerardi confess.

SEPTEMBRIS 20.

Translatio Vincentii, & Eleuatio S. Amandi) *De his Molanus*
in Addit. ad Usuardum, hac die. Egregia eorum facta prosequuti su-
mus in eorundem diebus natalitijs.

Gerardi confess.) *De quo Mosander, Tomo 7. Suri, hac die. cuius vi-*
ta recensetur in uita S. Lydunina, cap. 7. partis tercie: que extat apud Su-
rium, Tomo 2. die 14. Aprilis.

VNDECIMO CAL. OCTOBRIS.

IN Cœnobio Flauiacensi, Sancti Geremari Abbatis, cuius vita ad
omnem religiosarum uirtutum, sanctitatisque laudem, insignis le-
gitur. Crispini, eleuatio & remotio corporis Sancti Landelini Ab-
batis, ab Orhone Cameracensi Episcopo. In Monasterio Eystatensi,
Translatio Sanctæ Vualburgis uirginis, & Abbatis, sororis Sancto-
rum Vuillibaldi, & Vuinnibaldi.

SEPTEMBRIS 21.

Geremari Abbatis) *De quo Galefinus in suo Martyrologio, hac die.*
Res eius gestas recensent Vincentius in Speculo, lib. 23. cap. 98. Pe-
trus in Catalogo, lib. 11. cap. 61. & Trittemius de uir. illustr. Ord. S. Bened.
libro 3. cap. 93. Fuit Abbas Flauiacensis primus, circa annum Do. 660.
Baronius eum reponit 8. cal. Octob.

Eleuatio & Remotio S. Landelini) *De iisdem Molanus in Additionibus*
ad Usuardum, hac die: Natalis eius incidit in diem 15. Iunij.

Translatio S. Vualburgis) *Cuius meminit auctor uite eius (is mea sen-*
tentia est Vuolfhardus Monachus) qui est apud Mosandrum, Tom. 7. Su-
ri, die primo Maij, hac quidem die factam asserens, sed quo anno, aut à qui-
bus, uel ex quo loco, sub silentio præterit.

DECIMO CAL. OCTOB.

Cluite Landuno Clauato, depositio Sanctæ Salabergæ Abba-
tissæ, quæ in lege diuina erudita, uigiliis, & orationibus, atque
ieiunijs assidue uacans, uirtutum & miraculorum gratia illustrem
conuersationem duxit. In pago Tornodorenfi, Sancti Ioannis Ab-
batis, qui uixit centum uiginti annos ætatis, cuius oculi toto eo tē-
pore non caligauerunt, nec dentes damna pertulerunt, neque eius
memoria lapsa est. Corbeie Monasterio, natalis Sanctæ Eutrudis san-
ctimonialis, quæ omnibus uirtutibus ornata resplenduit. Eodē die
beati Homodei Eremitæ, Ordinis Vallis Umbrosæ, qui per spaciū
qua-

draginta annorum discalciatus incescit, & catena ferrea super nudo præcinctus est. Eodem die, Sancti Florentii Abbatis, & confessoris.

SEPTEMBRIS 22.

S Alaberge Abbatis] De ea Mart. Rom. cum Baronio: Molanus in Additio. ad Vsuardum, Galefinius, & Felici, hac die. Petrus vero in Catalogo, lib. 8. cap. 114. & Maurolycus die sequenti. Agunt de eadem Vincentius in Speculo, libro 23. cap. 30. & Trittemius de vir. illust. Ord. S. Benedicti. lib. 3. cap. 82. Claris parentibus nata est in suburbio Leucorum agri Lingonensis, Abbatissamq; egit Lauduni: non autem Lugduni, ut male annotant Petrus Galefinius, Felici, & Trittemius, floruitq; anno Domini 640.

Ioannis Abbatis] De quo Molanus loco citato, & Tabule Lerinenses, hac die. Vitam eius ex MS. adfert Surius, Tomo 5. hac die. Agit de eodem Gregorius Turonen. de gloria. confess. c. 87. Fuit primum Monachus Lirinenfis, deinde Abbas Reomensis in castro Tornodorensi. Eundem reponunt die 28. Ianuarij, Baronius, Beda, Vsuardus, Galefinius, Maurolycus, & Felici. Res eius gestas ex MSS. adfert Mosander, Tomo 7. Surijs, hac die.

Lutrudis Sanctimonialis) Eius natalem hac die reponit Trittemius de viris illust. Ord. S. Bened. libro 3. cap. 301. ubi vitam eius sub compendio describit. Eandem adfert Surius, Tom. 5. hac die, excerptam ex ea quam scripsit Theodoricus Treuirensis Episcopus an. 950. fuit monialis in Monasterio S. Mauricij à se constructo, sororemq; habuit S. Pusinnam, cuius Cœnobii sanctimoniale, de qua egimus die 23. Aprilis.

Homodei Eremitæ) Tabule Vallis Umbrosæ de eodem agunt, hac die. Fuit natione Ariminensis, & obiit anno Domini 1519. ætatis sue 90. Sepultus Vallis Umbrosæ.

Florentii Abbatis) Tabule Lerinenses de eodem agunt, hac die, dicitur fuisse ab illo Florentio, de quo agunt Baronius, Vsuardus, & alij: quod tamen floruerit tempore adhuc me latet.

NONO CAL. OCTOBRIS.

IN Gemblaco Cœnobio, eleuatio corporis Sancti Guiberti confessoris Christi, in miraculis præclari.

SEPTEMBRIS 23.

Eleuatio corporis S. Guiberti] De qua Molanus in Addit. ad Vsuardum, hac die. & in Indic. Sanctorum Belgii, fusius; facta refertur anno Domini 1110. ab Oberto Episcopo Leodiensi, auctoritate Frederici Coloniensis Archiepiscopi, & assensu generalis Synodi, eandem sollicitavit Sigeberto Monacho, vitæ ipsius scriptore. Relationis eius & eleuationis historiam,

*hancque contra eum Canonice inquisita, quae facta est anno 1099, habet Gem-
manus, ut ex eodem tractatu manifestum.*

OCTAVO CAL. OCTOB. R. S.

In Pannonia, passio Sancti Gerardi Episcopi Canadincensis, &
martyris, qui ab infidelibus lapidibus obrutus, & lancea perfos-
sus, tandem capitis contusione martyrium complevit. In territo-
rio Beluacensi, Sancti Gerardi Abbatis. Eodem die, translatio San-
cti Othmari Abbatis. Saltzburghi Sancti Ruperti eiusdem civitatis
Episcopi, & confessoris. Item B. Benedicti Abbatis, Ordinis Vallis
Vulbrose, miraculis clari. In monasterio Nonantulae agri Mutinen-
sis, passio Sanctorum Monachorum pro fide Christi ab Hungaris oc-
cisorum Eystati, translatio Sancti Vinibaldi Abbatis, fratris Sanctae
Vvalburgae uirginis, & Abbatissae.

SEPTEMBRIS 24.

Gerardi Episcopi) De eodem Martyr. Rom. cum Baronio. Mola-
nus in Additio. ad Vsuarium, Galestinus, & Felici, hac die. Vitam
eius ex MS. adfert Surius Tomo 5. hac item die. Extat, & apud Clarissi-
mum Nicolaum de Secretis, Patritium Venetum MS. ut auctor est Fran-
ciscus Salsouinus in descriptione Civitatis Venetae. Reperitur & in Sacristia
S. Marci MS. & apud Canonicos S. Donati Murani, quam pro sua in-
me humanitate communicavit mihi Reuerendissimus D. Antonius Grima-
nus, Episcopus Torcellanus. Agunt de eodem Petrus in catalogo, lib. 8.
cap. 145. qui eundem reponit 7. calēd. Martij, sed is est translationis eius
sacer. Tritemius de vir. illust. Ord. Sancti. Bened. lib. 3. cap. 239. & lib. 4.
cap. 234. Ioannes Nauclerus Chronographia, lib. 2. generatione 35. circa
finem. Antonius Bonfinius rerum Vngaricarum, decadis 2. lib. 1. & 2. non
longe à principio: & postremo Petrus à Bugiano in Historia sua Mona-
stica, diario primo, qui eum Abbatem Sancti Georgij Maioris Venetia-
rum facit, sed hallucinatum eum fuisse existimo: de monachatu qui-
dem in eodem monasterio constat, ut etiam auctor est Nicolaus Doglion
in Historia Hungaria, sed de Abbacia historia muta est. Vitam po-
stea Monasticam duxisse, simul cum Mauro Monacho, in Cœnobio
Beel sub Guntheri Abbatis disciplina, refert Bonfinius. Hungaricarum
rerum, decadis 2. lib. 1. cui consentiunt, Petrus, & Tritemius locis citatis,
scriptorque vitæ eius talibus verbis. Postquam servus Domini se so-
lum merens reperit, tumultum populi deuitans, in eadem regione
Ecclesiam, quæ vulgo Beel vocatur, petijt, ubi per septem annos te-
nans, dictaminumque exercitijs deditus, incognitus, excepto Mau-
ro

ro Monacho, habitauit. Hæc ille, qui *Maurum*, Monachum appellat, quem Bugianus noster Fratrem Conuersum fuisse scribit, & martyrio simul cum magistro suo Gerardo coronatum; cuius martyrium non solum non produnt supracitati scriptores, sed nec nominis eius memoriam ullam agunt solo auctore uitæ S. Gerardi excepto. Quis autem fuerit ille Guntbertus, explicat auctor uitæ S. Gothardi Episcopi Hildeshemensis, quæ est apud Mosandrum, die 4. Maij, Tomo 7. Suriij. Erat enim, ut ait cap. 9. nobilis Thuringus, qui exemplis S. Gothardi tunc temporis Abbatis Altabensis, a seculari uita conuersus, peregrinatione Hierosolymitica primo assumpta, reuersus factus est deinde Monachus Altabensis, sub regula D. P. Benedicti, ut narratur c. 10. & tribus annis in Monastica perfectione completis, de Abbatis sui licentia, arctioris uitæ studio inflammatus, Boemiam petijt, ubi in Eremitico Beel Monasterio ad Regulam Diui Benedicti excoficato, cum pluribus Monachis, quos inter fuit noster S. Gerardus, uitam sanctissimam egit per spatium annorum 37. qui tandem meritis gloriosus, migravit in cælum, anno Domini 1047. Fuit Gerardus natione Vennetus, ex clarissima familia Patritia de Secretis, qui abdicato opimo S. Marci canonicatu, Monachum induit in Monasterio S. Georgij maiori, sub B. Ioanne Mauroceno, primo illius loci Abbate: cui successit in regimine Ioannes Gradenicus, qui uiuebat anno 1030. ut ex instrumento antiquis Archiuij eiusdem monasterij accepimus. De cuius Ioannis Gradenici Abbatis sui licentia, anno eodem 1030. S. Gerardus Venetis solutus Hierosolymitanum per Pannonias aggredi cœpit. Sed a S. Stephano Rege predicationis causa retentus, in monasterio Beelagri Budensis, soli Monacho cognitus, septem annorum spatio contemplationi rerum Diuinarum uacauit. Inde a rege euocatus, anno regni sui ultimo, qui erat a Christo nato 1037. & sedi Canadinesi, quæ est ad litus Morisii fluminis, impositus, adeo strenue officium sibi commissum executus est, ut multæ per uerbo, quam exemplo ab infidelitate, quæ adhuc detinebantur, ad pietatis adduxerit. & tandem per martyrij gloriam ad cælum euolauerit, anno Domini 1042. uti fusius notauimus ad tertium huius Arboris litem.

Geremari] Seu Germari, ut Molanus legit, de quo & Mart. Rayn. Baronio, & Felici, qui corruptè Germanū eum appellat, hæc die. De eodem egimus 11. cal. Octob. quæ die reponitur a Galefinio, & Tritemio.

Translatio S. Othmari] Ison Monachus Sangallensis, lib. 3. c. 1. ait S. Othmari apud Surium, To. 6. die 16. Nouembris, hæc die factam esse mort. anno Domini 867. Feria 4. Indictione prima. Est autem hæc translatio huius Sancti translatio.

Ruperti Episcopi) *Calendaria*, quæ apud me sunt Germanicum, sci-
bet, & Salzburgense, de eodem agunt, hac die. Baronius uero, & ceteri
Martyrologiorum scriptores, die 27. Martij, sed cum ea die Salzburgen-
sis Ecclesia, ob dies forsitan quadragesima, nihil de eodẽ agat, sed ad præ-
sentem diem, eius transferat festiuitatem, quam sub octaua duplici cele-
brat, arbitror potius hac die natalis eius solennitatẽ recoli, quam 27. Mar-
tij, qua die de eodem fusius egimus.

Benedicti Abbatis] De eodem *Tabule Vallis Umbrosæ*, hac die. Fuit
primum sacerdos, deinde monachus Vallis Umbrosæ, postremo Abbas de
Epolis, ubi obiit anno 1205. sub Martino Generali 14.

Passio SS. Monachorum] *Tabule Nonantulanæ*, *Chronicon*, illius
cenobij, perbreue MS. horum passionem his uerbis annotant: Eodẽ an-
no, octauo calendas Octobris, Indictione tertia, occisi Monachi in
Nonantula ab Hungaris, & Abbas effugit cum centum Monachis.
Agit & de incendio Nonantulano, *Monachorumq;* dispersione, Carolus
Sgonius, de Regno Italie, lib. 6. ad annum 903.

Translatio Sancti Vuinibaldi] De qua auctor uite eius, qui est apud
Molandrum, Tom. 7. Suriij, hac die. Videtur quidem facta eodem anno,
quo & sororis eius S. Vualburgis translatio, sed quis fuerit iste annus ignoro.

SEPTIMO CAL. OCTOBIS.

Cusantia in Territorio Bisuntino, depositio Sancti Hermenfre-
di Abbatis, & confessoris. In Glasconia, natalis Sancti Ceol-
fridi Abbatis, & confessoris, doctrina, & sanctitate conspicui. In
Bigardia maiori in Brabantia, eleuatio Sanctæ Vuiuine uirginis,
& Abbatissæ.

SEPTEMBRIS 25.

Hermenfredi] Siue Ermenfridi, de quo Molanus in *Add. ad Vsuar-*
dum, hac die: & Tritemius de uir. ill. Ord. S. Bened. libr. 3. c. 307.
Ex Monacho Luxouienensi factus est Abbas Cusantie.

Ceolfredi Abbatis] De eodem idem Molanus, hac die, loco citato. Vi-
tam eius scripsit Beda, ut ipsemet fatetur in fine sue historie. Ante eum
eandem litteris mandarat Quichbertus Deirus, anno 724. Eius item me-
minit Tritemius de uir. illust. Ordin. S. Bened. libro 3. cap. 154. Migra-
uit Lingonis, anno Domini 717. ætatis 74. Sacerdotij 44. Abbatialis
regiminis 35.

Eleuatio Vuiuine] De qua Molanus in *Indiculo Sanctorum Belgij*,
hac die. Natalis incidit in diem decimosseptimũ Decembris, ubi de ea age-
mus latius.

SEXTO

SEXTO CALEND. OCTOBRIS.

IN agro Tusculano, Sancti Nili Abbatis, fundatoris monasterii Cryptæ Ferratæ magnæ sanctitatis uiri. Ciuitate Comenli, par-
tis Sancti Ioannis Medæ, ordinis Humiliatorum fundatoris præ-
pui, qui propter sanctissimæ uitæ famam, post mortem anno Do-
mini millesimo quinquagesimo nono ab Alexandro tertio Pontifi-
ce in numerum Sanctorum adscriptus est. In monasterio Heruel-
densi in Germania, depositio Sancti Meginhardi Abbatis, sancti-
tate & pietate clari.

SEPTEMBRIS 26.

Nili Abbatis) De eo Mart. Rom. cum Baronio, qui eius acta ex-
re testatur, hac die.

Ioannis Medæ) Tabulæ Humiliatorum à Brixia ad me transmissæ,
de eodem agunt, hac die. Habui cum iisdem, nonnulla eius miracula
lucide satis, sed breuiter conscripta. Eius meminit & Sigonius de regni
Italiæ lib. octauo, ad annum 1046. Obiit anno 1059. quo & Canoni-
zatus est.

Meginhardi Abbatis) Siue Meginheri, cuius Natalis notatur hoc
die à Monacho Herueldensi in chronico historico, cum aliis rerum Ger-
manicarum scriptoribus Basilee anno 1574. excuso. Obiit autem anno
Domini 1059. regiminis sui Abbatialis anno uigesimo quarto complen-

QUINTO CAL. OCTOBRIS.

Lactijs, natale Sanctæ Hiltrudis uirginis, quæ amore Christi spem
sum in terris fugiens, ei quem elegerat, uiriliter adhæsit, boni-
que propositum laudabili fine conclusit.

SEPTEMBRIS 27.

Hiltrudis uirginis) De qua Molanus in Addit. ad Usuardum, &
in Indic. SS. Belgij, & Galestinus, hac die. Filia fuit Vniberi Comi-
tis, & sacrosancto uelamine contestata est à Theodorico Cameracensi Ep-
scopo, circa annum 700. Sepulta est in cœnobio à parentibus eius confir-
mato, S. Lamberti Letijs.

QUARTO CAL. OCTOBRIS.

IN Germania, Sanctæ Liobæ uirginis, & Abbatissæ, quæ de Boi-
nia à Sancto Bonifacio Archiepiscopo aduocata, ut famulas Dei
in monasteriis Germaniæ diuinis scripturis instrueret, multa mi-
racula uiuens fecit; imo post obitum, in Monasterio Fuldæ, iuxta de-
cretum Sancti Bonifacii sepulta, non paucis miraculis claret. Apud
Latiniacum in Gallia, Sancti Fursei Episcopi, qui in Hibernia clarus.
In Boiemia, Sancti Vuenceslai martyris, Regis Boiëmorum sancti-
tate

te & miraculis gloriosi. Hic uirtutum omnium, & pietatis in primis fama celebris, quanto gravior piis & bonis uiris extitit, tanto potius illum Boleslaus frater, idolorum cultor, oderat: a quo ob Christianæ religionis studium occisus, in beatorum martyrum numerum relatus est: Cuius Sanctitati, quo die necatus est, testimonium Christus dedit, qui Regi Daciæ per uisum apparens, suo martyri ecclesiâ edificari mandauit. De quo hoc præcipue legitur quod in religione Christi adeo deuotus extitit, ut dignitatis Regiæ oblitus, tempore messis & uindemæ ipse mereret, & uindemiaret, quod in sacrificiales hostias Sacerdotum manibus offerretur.

SEPTEMBRIS 28.

Iobæ uirginis De qua Mart. Ro. cū Baronio, Beda, Ado, Molanus in Addit. ad Ursardum, & Galefinius, hac die. Vitam eius a Radulpho Monacho iussu Rabani Episcopi, conscriptam, adfert Surius, Tomo. 5. hac die. Eandē paulo ante descripserat Mogo, siue Mago Monachus & Presbyter, ex relatu quatuor eius discipularum, Sanctarum scilicet Agathæ, Teclæ, Nanae, & Eolibæ. Nomē habuit a dilectione Lijt enim Germanicè, Dilectā significat; Fuitque Abbatissa in Schouerchem & Bischofzheim, in Germania circa annum Domini 760. Agunt de eadem Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 173. & Petrus Cratopolius de Episcopis Germaniæ.

Fursei Episc. De eodē Maurolycus, & Felici, hac die. Baronius autē, & alij die 16. Ianuarij, qua latius de eo egimus. Suspicio festiuitatem præsentem, Inventionis eius esse, quæ quarto ab eius obitu anno contigit.

Vuēceslai martyris De quo Mart. Ro. cū Baronio, Molanus in Addit. ad Ursardum, Galefinius, Maurolycus & Felici, hac die. Vitam eius ex lib. 4. & 5. Hist. Boiemicæ Ioānis Dubraui Episcopi Olomucensis, adfert Surius Tomo. 5. hac item die. Eandem, teste Petro Diacono de uir. ill. mont. Cas. c. 6. sermone contexuit; Laurentius Monachus Casinas & Episcopus. De eodē agunt Aeneas Silvius in Hist. Boiem. c. 14. & 15. Abbas Vrspergensis in chronico, & alij nonnulli. Quare autē eum inter professores regule Dni Benedicti apposuerim, hoc effecit ipsius S. Vuēceslai notum, de quo Ioannes Dubrauius in Hist. Boiem. lib. 5. sic loquitur. Paulisper inter hæc suā rabiē Drahomira remisisse uidebatur, postquam certior facta erat, Vuēceslaum tadio uitæ aulicæ, & curarum publicarum, circūspicere locū sepositum, in quē cū sodalibus Dni Benedicti cucullatis, ipse quoque sodalis futurus diuerteret. Nā & Romam ad Pontificē suos iam misisse inaudierat, qui peterent, ut illius autoritate liceret, in Boiemia eiusmodi sodalitiū institui. &c. Aeneas quoque; Silvius c. 15. Creuerat iam Vuēceslai nomen, mirāq; populi charitate atq; admiratione

XX

ratione

ratione celebrabatur. Sed quanto cæteris acceptior erat, tanto acriter in se odium fratris matrisq; concitabat, ac propterea licet dimittere seculum, & in Monachum tonderi destinasset, non potuerunt indolentes animæ Sancti uiri propositum expectare, sed impatientes mortuam Principis intentionem scelere præueniunt. *Hæc Siluius.* Ex hisq; tur auctoribus colligere est, quod Vuenceslaus etsi opere monachus non fuerit, uoluntate, tamen & uoto ut Monachus uixerit, fecissetq; satis notum, nisi morte uiolenta sublatu fuisset. Martyrio coronatus est, ut annotat Gebertus in Chron. ann. 938.

TERTIO CALEN. OCTOBRI.

IN Mediolacenſi Molasterio, iuxta Treuirim, natale Sancti Luthuini, archiepiscopi & confessoris, eiusdē antedictæ ciuitatis. Teſcas S. Vrsionis Monachi. Ipſo die, inuentio corporis S. Gisleni, Episcopi, et confessoris. Item, reconditio reliquiarum S. Dyſibodi Episcopi, in tumulo lapideo retro altare maius Monast. montis S. Dyſibodi.

SEPTEMBRIS 29.

LVth uuini] *Alias Loutuini, de quo Molanus in Ada. ad Vſuard. hac die. Agit de eodem & Trist. de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 188. lib. 4. c. 72. Fuit filius Geruini Ducis Lotrechij, ac nepos S. Clodulphi Aſtraſie Ducis, ex Gunza filia, & fundator canobij Mediolacenſis, in uicoma deposita primum Monachus, deinde Abbas, postremo Treuirij Episcopus 57. factus est. Floruit anno 670. & in ſuo canobio ſepultus est. Agit de eodem Franc. de Roſſeres, tom. 3. Stem Lothar. Hiſt. cap. 47.*

Vrsionis] De eo Molanus loco citato, Maurolycus, & Felici, hæc de De reliquo mihi obſcurus.

Inuentio S. Gisleni] Idem Molanus ibidem die præſenti eandem inuenit. De eodem agemus latius die nono Octobris.

Reconditio reliquiarum] De hac agit Dodechinus Abbas in appoſice ad Marianum ad annum 1143.

PRIDIE CAL. OCTOBRI.

IN Anglia, S. Honorij Archiepiſc. Cantuarienſis, & confell. celebranda ſanctitatis, & doctrinæ. Bambergæ in Germania tranſlata S. Ottonis Epi, & confell. Pomeranorum Apoſtoli: qui quamuis pergrauerit è uita 6. nonas Iulij, eius tamen feſtiuitas hac die recollatur qua ſacrum ipſius corpus poſtea fuit tranſlatum.

SEPTEMBRIS 30.

Honorij] De quo Mart. Rom. cum Baronio; Molanus in Ada. ad Vſuard. & Galeſinius, hac die. Vita eius deſcribit Beda in biſt. Angl. lib. 2. c. 18. & 19. quam adſerunt Aloyſius Lipomanus Epiſc. Veronenſis.

ten. 2. & Surius, tom. 5. hac die. De eodem agunt Polydorus in histo. Anglorum, lib. 4. & Trutt. de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 62. & libr. 4. c. 54. Fuit ex Monacho S. Andreae Romae, & discipulo S. Gregorij Papae, quintus illius sedis Archiepiscopus; & migravit ex hac uita an. 654.

Transl. Othonis Episc. De eadem, Molanus in Add. ad Vsuardum, Galestinus, & Trutt. de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 330. hac die. Facta referuntur ab Andrea Abb. Bâbergense, apud Surius, To. 4. die 2. Iulij, an. 1189. qui solennitatem eius festiuius recolit à fidelibus, hac ead. die testatur.

OCTOBER.

CALENDIS OCTOBRIIS.

SEBASTIAE, Sanctorum martyrum, Michaelis, & 36. Monachorum, qui Saracenorum Regis suasu, atque cruciatuum terroribus, à Christianae fidei cultu diuelli cum non potuissent, ad omnia pro Christi gloria fortiter perferenda confirmati, datis gaudenti animo ceruicibus, martyrij coronâ consecuti, euolarunt ad Dominum. Condato, S. Vualnuphi, ex Epō, Monachi, & confessi. Ciuitate Treuiris, S. Nicetij Episcopi, totius sanctitatis uiri, qui ab ipso ortus sui tempore mirabiliter clericus designatus est. In portu Ganda, depositio S. Bauonis confessi. Hic primo miles, abiecta militia ad cœlestē disciplinam à S. Amando Tungrorum Episc. institutus, pecuniam, & opes pauperibus, piisque operibus in elemosinā contulit, ac Monasterium in primis construxit, ubi aliquot annis uitam sanctissimam ducens, miraculis clarus migravit ad Dominum. Ipso die Dedicatio & consecratio Ecclesiæ Patriarchalis Sancti P. N. Bened. in sacro monte Casino, ab Alex. Papa II. In cœnobio Prumiensi, depositio S. Lotharij Monachi, & confessoris, Romanorum quondam Imperatoris.

OCTOBRIIS I.

Michaelis, & sociorum] De iisdem Galestinus ex Græcorum monumentis, hac die. Ratione superius pluribus in locis allegata hic appositi. Vualnuphi] De quo Mola. in Add. ad Vsuardum, & in ind. SS. Belgij, hac die. Erat natione Scotorum, vitāq. Monasticā duxit primū apud Monachos S. Gislei, ex quo secedēs Angelico ductu ad Monast. S. Mariae Condati peruenit, & ibi usq. ad obitū suum Domino militauit. Floruit an. 640. Nicetij Episcopi] De eodem Vsuardus, Maurolycus, & Felici, hac die. Vitam eius adfert Surius, To. 5. ex cap. 17. Gregorij Tur. de uita patrū. qui & cap. 94. de gloria confessorū eiusdem meminit. Petrus in Catalogo, lib. 11. cap. ultimo, eundem, nonis Decembris reponit. Agit de eodem Petrus